

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 925/2025
03.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости и допуни захтева бранилаца окривљених АА, Предрага Суботичког и ББ - адвоката Николе Томашевића и Дејана Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 3719/10 од 16.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 58/25 од 15.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости и допуна захтева бранилаца окривљених АА, Предрага Суботичког и ББ - адвоката Николе Томашевића и Дејана Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 3719/10 од 16.09.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 58/25 од 15.04.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 3719/10 од 16.09.2024. године окривљени АА, Предраг Суботички и ББ оглашени су кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, а окривљени АА и за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 61. КЗ и осуђени и то окривљени АА на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, окривљени Предраг Суботички на казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и окривљена ББ на казну затвора у трајању од једне године, за коју је одређено да ће се

извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора.

Истом пресудом окривљени АА обавезан је да оштећеном на име имовинскоправног захтева плати укупни износ од 9.832.561,62 динара, а окривљени Предраг Суботић износ од 15.756.281,47 динара. Од предузећа Епархијски центар „Раде Неимар“ д.о.о. Београд у ликвидацији одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом у износу од 39.304.998,77 динара. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка.

Изреком пресуде под II, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе окривљени АА да је извршио продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 61. КЗ. Оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак

Истом пресудом, под III, на основу члана 422. став 1. тачка 1) ЗКП, одбијена је оптужба услед одустанка тужиоца од оптужбе у току главног претреса, према окривљеном АА да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези члана 33. КЗ и према окривљеном Предрагу Суботички да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у помагању из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ и кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ. Оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 58/25 од 15.04.2025. године, делимичним усвајањем жалбе пуномоћника оштећене, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 3719/10 од 16.09.2024. године, само у делу одлуке о имовинскоправном захтеву, тако што је Апелациони суд у Београду, на основу члана 285. став 4. ЗКП обавезао окривљеног АА да оштећеној, на име имовинскоправног захтева плати износ од 6.467.450,00 динара, окривљеног Предрага Суботичког да оштећеној, на име имовинскоправног захтева плати износ од 15.762.281,47 динара, те предузеће Епархијски центар „Раде Неимар“ д.о.о. Београд, у ликвидацији, да оштећеној на име имовинскоправног захтева плати износ од 39.304.998,77 динара, док је за вишак имовинскоправног захтева оштећена упућена на парнични поступак. На основу члана 91. и 92. КЗ, од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом – новац у износу од 3.365.111,62 динара. Жалба пуномоћника оштећене у преосталом делу, као и жалбе јвног тужиоца ВЈТ у Београду и бранилаца окривљеног одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости и допуну поднели су браниоци окривљених АА, Предрага Суботичког и ББ – адвокати Николе Томашевића и Дејана Ковачевића, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости и допуну Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Браниоци окривљених у поднетом захтеву и допуни истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да се у конкретном случају не може применити одредба члана 61. став 5. КЗ, те да се не ради о продуженом кривичном делу чије је битно обележје новчани износ, већ о кривичном делу из члана 234. став 1. КЗ. У вези са претходним, захтевом и допуном истиче се и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП која је према наводима бранилаца учињена јер се не ради о продуженом кривичном делу чије је битно обележје новчани износ, па се самим тим време апсолутне застарелости кривичног гоњења рачуна засебно за сваку кривичноправну радњу окривљених у продуженом кривичном делу, те да је дана 04.03.2016. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења јер је последња радња предузета дана 04.03.2010. године.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости и допуне бранилаца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, у изреци правноснажне пресуде је наведено да су окривљени АА, Предраг Суботички и ББ, у периоду од 13.05.2004. године до 04.03.2010. године, у Београду и на територији Косова и Метохије, свесни својих дела и њихове забрањености, чије су извршење хтели, у стању урачунљивости, по претходном договору са сада пок..., окривљени АА у својству протосинђела, игумана манастира ... и овлашћеног лица за заступање ..., окривљени Предраг Суботички у својству одговорног лица – власника и директора ПД „Епархијски центар Раде Неимар“..., а окривљена ББ у својству одговорног лица – надзорног органа инвеститора..., искоришћавањем својих положаја и овлашћена, а окривљена ББ и невршењем своје дужности, у намери да прибаве противправну имовинску корист ПД Епархијски центар „Раде Неимар“ ..., окр. Предрагу Суботички и АА, коју су прибавили у износу који прелази 1.500.00,00 динара, а Српској православној цркви, Епархији рашко – призренској и косовско метохиској нанели штету, тако што је сада покојни..., као овлашћено лице за заступање Епархије, без знања и сагласности ..., дана 22.08.2003. године у име Епархије... са директором ЕЦ „Раде Неимар“ окр. Предрагом Суботички закључио Споразум на основу кога је закључено више уговора о извођењу грађевинских радова..., анекса тих уговора и одлука о ангажовању ЕЦ „Раде Неимар“ и без претходне сагласности надлежних црквених органа благајнику Епархије... издавао налоге да из благајне Епархије исплаћује новац у готовом окр. Предрагу Суботички и АА или да путем налога за пренос новчаних средстава са рачуна Епархије исплаћује новац привредном друштву ЕЦ „Раде Неимар“..., те је по овом основу на терет средстава Српске православне цркве Епархије рашко-призренске и косовско –

метохијске исплаћено укупно новчаних средстава у износу од 2.136.446,35 евра, у динарској противвредности...173.984.113,47 динара, од ког износа ЕЦ „Раде Неимар“ није оправдао утрошак примљеног новаца у укупном износу од 39.304.998,77 динара или их је правдао без привремене и окончане ситуације у које нису унети тачни подаци у вези изведених радова, а које је као одговорно лице по овлашћењу инвеститора, ... одобравала потписом ББ, иако за радове...није урађена прописана градилишна документација, а вредност изведених радова била је мања од новчаних средстава која су по основу њиховог извођења била исплаћивана или радови нису ни изведени, док за новчана средства која су исплаћена у готовини из благајне...окр. Предрагу Суботички у износу од 15.756.281,47 динара и окр. АА у износу од 6.467.450,00 динара нема доказа да су утрошена по основу извођења радова на основу закључених правних послова, па им је у наведеним износима прибављена имовинска корист, док је ПД ЕЦ „Раде Неимар“ доо Београд прибављена противправна имовинска корист у износу од 39.304.998,77 динара, која представља разлику вредности плаћених и изведених радова, те је Српској православној цркви – Епархији рашко призренској и косовско-метохијској нанета имовинска штета у укупном износу од 61.528.730,24 динара... а окривљени АА је и у периоду од 2004.до 2010. Године, у манастиру..., у урачунљивом стању, свестан свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, у својству протосинђела и игумана манастира ..., као одговорно лице овлашћено за заступање, искоришћавањем свог положаја и овлашћења прибавио противправну имовинску користи у износу већем од 1.500.000,00 динара, тако што су манастиру...уплаћена укупна новчана средства у износу од 3.422.871,00 динара, која су била одређена у износу од 100 евра месечно по монаху, из благајне Епархије подизао новчана средства..., од ког износа је монаштву уплаћено укупно 600 евра у динарској противвредности...од 57.759,38 динара, а преостали износ је задржао за себе и на тај начин прибавио за себе противправну имовинску корист у укупном износу од 3.365.111,62 динара“

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, а у односу на окривљеног АА и још једног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези члана 61. КЗ. Изреком правноснажне пресуде је описано шеснаест кривична дела, за која су сва три окривљена оглашени кривим, извршена у временској повезаности, која представљају целину због коришћења исте ситуације, истоветности оштећене, истоврсности предмета дела и јединственог умишљаја окривљених, а збир износа остварених појединачним делима у односу на све окривљене премашује квалификааторну околност из члана 234. став 3. КЗ (преко 1.500.000,00) динара. Такође и још једно кривично дело за које је само окривљени АА оглашен кривим извршено је у временској повезаности у периоду од 2004. до 2010.године, коришћењем исте ситуације, са истоветним оштећеним, истоврсним предметом дела и обухваћено је јединственим умишљајем окривљеног, а збир износа премашује квалификааторну околност из члана 234. став 3. КЗ (преко 1.500.000,00) динара, па су самим тим наводи бранилаца окривљених да се у конкретном случају не може применити одредба члана 61. став 5. КЗ, те да се не ради о продуженом кривичном делу чије је битно обележје новчани износ већ о кривичном делу из члана 234. став 1. КЗ на који начин се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Самим тим као неосновани су оцењени и наводи бранилаца окривљених којима се истиче битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, имајући у виду да апсолутна застарелост кривичног гоњења у односу на кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. КЗ за које је прописана казна затвора у трајању од две до десет година, сагласно члану 103. став 1. тачка 3) и 104. став 6) КЗ наступа 04.03.2030. године, у односу на дело извршено у периоду од 13.05.2004. године до 04.03.2010. године, односно 01.01.2030. године, у односу на кривично дело извршено у периоду од 2004. године до 2010. године.

Захтевом и допуном се наводи и да су окривљени осуђени без доказа, те да нема ни једног доказа да у радњама окривљених има противправног стицања имовинске користи. Такође браниоци истичу и да суд није ценио веродостојност нити се уопште бавио економско – финансијском документацијом, као и да није решио спорно питање да ли је новац који је примљен на име извођења радова утрошен и исплаћен подизвођачима. Оваквим наводима бранилаца окривљених се суштински оспорава чињенично стање и оцена доказа дата од стране суда.

Даље, наводима да суд није изнео јасне и аргументоване разлоге да писани докази о исплатама нису веродостојни се суштински указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног, браниоци окривљених наводе и да Виши суд у Београду није надлежан за гоњење у овом предмету, на који начин се истиче и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП.

Како, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) и став 2. тачка 2) ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев бранилаца окривљених, у овом делу, оценио недозвољеним.

Браниоци окривљених у поднетом захтеву истичу и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева нису дали ни један разлог због којег сматрају да је дошло до повреде наведене одредбе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости бранилаца окривљених АА, Предрага Суботичког и ББ, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости и допуном бранилаца окривљених АА, Предрага Суботичког и ББ - адвоката Николе Томаћевића и Дејана Ковачевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведене у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.